

Käräjätuomarin menettelyä koskeva syyteharkinta

ASIAN VIREILLETULO

Oikeuskanslerinviraston suorittamassa rangaistustuomioiden tarkastuksessa havaittiin, että Pohjois-Karjalan kärjäoikeuden 20.6.2022 asiassa R 21/1589 antama tuomio nro 22/125254 oli virheellinen, koska kärjäoikeus oli lainvoimaiseksi jääneellä tuomiollaan lukenut vastaajan syyksi huumausaineen käyttörikoksen, jonka syyteoikeus oli vanhentunut. Kärjäoikeus oli tuominut vastaajana olleen henkilön huumausaineen käyttörikoksesta ja kahdesta muusta hänelle syyksi luetusta rikoksesta yhteiseen 45 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen.

Kärjäoikeuden tuomion mukaan tuomiolauselman kohdassa 2 syyksi luetun huumausaineen käyttörikoksen tekoaika oli 31.3.- 2.4.2020. Rikoslain 8 luvun 1 §:n 2 momentin 4 kohdan nojalla syyteoikeus huumausaineen käyttörikoksesta vanheni kahdessa vuodessa. Haaste vastaajalle oli annettu tiedoksi 2.6.2022 eli vasta kyseistä rikosta koskevan syytteen nostamiselle asetetun määräajan jälkeen.

Rikosseuraamuslaitokselta saadun tiedon mukaan vastaaja oli suorittanut hänelle tuomitun ehdottoman vankeusrangaistuksen kokonaisuudessaan ennen asian vireilletuloa oikeuskanslerinvirastossa.

Asian oli ratkaissut kärjäoikeus kokoonpanossa, jossa oli ollut yksin käräjätuomari A.

MERKINTÄ

Apulaisoikeuskanslerin sijainen teki 6.6.2023 korkeimmalle oikeudelle hakemuksen Pohjois-Karjalan kärjäoikeuden 20.6.2022 asiassa R 21/1589 antaman tuomion nro 22/125254 purkamiseksi siltä osin kuin vastaajan syyksi oli luettu huumausaineen käyttörikos.

Korkein oikeus purki 6.6.2024 (päätos nro 915, H2023/64) kärjäoikeuden tuomion siltä osin kuin vastaajan syyksi oli tuomiolauselman kohdassa 2 luettu huumausaineen käyttörikos sekä vastaajalle tuomitun yhteisen rangaistuksen osalta. Korkein oikeus oikaisi tuomiota siten, että syyte tuomiolauselman kohdassa 2 tarkoitetusta teosta hylättiin vanhentuneena. Korkein oikeus palautti asian Pohjois-Karjalan kärjäoikeuteen rangaistuksen määräämiseksi vastaajan syyksi tuomiolauselman kohdissa 1 ja 3 syyksi luetuista rikoksista.

Pohjois-Karjalan kärjäoikeus tuomitsi vastaajan 27.9.2024 asiassa R 713/2024/905 antamallaan tuomiolla nro 1020 3663 yhteiseen 40 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen. Tuomio on lainvoimainen.

ESITUTKINTA

Olen 8.10.2024 pyytänyt poliisia toimittamaan esitutinnan, jossa kärjätuomari A:ta on kuultu rikoksesta epäiltynä. Esitutkinnassa epäiltynä rikosnimikkeenä on ollut tuottamuksellinen virkavelvollisuuden rikkominen. Esitutkintapöytäkirja 5740/R/33059/24 on toimitettu 1.4.2025 Itä-Suomen poliisilaitokselta oikeuskanslerinvirastoon.

RATKAISU

Tapahtumat suoritettuna esitutinnan perusteella

Asia R 21/1589 oli tullut kärjäoikeudessa vireille 17.12.2021 ja jaettu kärjätuomari A:lle 22.12.2021. A oli lähettänyt 23.12.2021 kärjäsihteereille sähköpostitse ohjeet haasteen laatimista varten, mutta kärjäsihteeri oli unohtanut laatia haasteen. Pääkäsittely on ollut tarkoitus järjestää 7.4.2022. Maaliskuun puolivälissä A on [-] eikä asiaa ollut tuona aikana käsitelty kukaan muu tuomari.

A palasi töihin huhtikuun lopulla, jonka jälkeen asialle katsottiin uusi istuntopäivä. A on antanut haasteen 10.5.2022, mutta ei ollut tarkistanut syyteoikeuden vanhentumista. Huumausaineen käyttörikosta koskeva syyteoikeus oli ollut tuolloin jo vanhentunut. Haaste annettiin vastaajalle tiedoksi 2.6.2022.

Pääkäsittely toimitettiin 14.6.2022. A ei havainnut huumausaineen käyttörikoksen syyteoikeuden vanhentumista johtaessaan pääkäsittelyä. Vastaajalla ei ollut pääkäsittelyssä avustajaa.

A antoi asiassa kansliatuomion 20.6.2022. A ei tuomiota antaessaan havainnut huumausaineen käyttörikoksen syyteoikeuden vanhentumista. A tuomitsi vastaajana olleen henkilön huumausaineen käyttörikoksesta ja kahdesta muusta rikoksesta yhteiseen 45 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen. Tuomiosta ei valitettu, joten se jäi lainvoimaiseksi. Vastaaja suoritti hänelle tuomitun ehdottoman vankeusrangaistuksen kokonaisuudessaan.

Korkein oikeus purki käräjäoikeuden lainvoimaisen tuomion siltä osin kuin vastaajan syyksi oli tuomiolauselman kohdassa 2 luettu huumausaineen käyttörikos sekä vastaajalle tuomitun yhteisen rangaistuksen osalta. Korkein oikeus palautti asian Pohjois-Karjalan käräjäoikeuteen rangaistuksen määräämiseksi vastaajan syyksi tuomiolauselman kohdissa 1 ja 3 syyksi luetuista rikoksista. Pohjois-Karjalan käräjäoikeus tuomitsi vastaajan 27.9.2024 näistä rikoksista 40 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen.

Menettelyn rikosoikeudellinen arviointi

Sovellettava rangaistussäännös

Rikoslain 40 luvun 10 §:n (604/2002) mukaan jos virkamies virkaansa toimittaessaan huolimattomuudesta muulla kuin luvun 5 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla rikkoo virkatoiminnassa noudatettaviin säännöksiin tai määräyksiin perustuvan virkavelvollisuutensa, eikä teko huomiioon ottaen sen haitallisuus ja vahingollisuus ja muut tekoon liittyvät seikat ole kokonaisuutena arvostellen vähäinen, hänet on tuomittava tuottamuksellisesta virkavelvollisuuden rikkomisesta varoitukseen tai sakkoon.

Virkavelvollisuuden vastaisuus

Perustuslain 2 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia.

Perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

Perustuslain 118 §:n 1 momentin mukaan virkamies vastaa virkatoimiensa lainmukaisuudesta.

Tuomioistuinlain 9 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan tuomari käyttää tuomiovaltaa itsenäisesti ja tässä toiminnassaan häntä sitoo vain laki. Pykälän 2 momentin mukaan tuomarin on oltava virkatoimissaan tunnollinen ja huolellinen.

Oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 5 luvun 8 §:n 1 momentin mukaan, jollei asiaa luvun 6 §:ssä säädetyllä tavalla heti jätetä tutkimatta, tuomioistuimen on viipymättä annettava haaste. Haasteen antaa tuomioistuimen puheenjohtaja tai käräjännotaari.

Oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 6 luvun 5 §:n 2 momentin mukaan tuomioistuimen tulee valvoa, että asia tulee asianmukaisesti käsitellyksi eikä asiaan sekoiteta mitään siihen kuulumatonta.

Rikoslain 50 luvun 2 a §:n mukaan huumausaineen käyttörikoksesta on rangaistuksena sakkoa tai vankeutta enintään kuusi kuukautta. Kyseisen rikoksen syyteoikeuden vanhentumisen kannalta olennainen säännös on siten rikoslain 8 luvun 1 §:n 2 momentin 4 kohta. Sen mukaan syyteoikeus vanhentuu, jollei syytettä ole nostettu kahdessa vuodessa, jos ankarin rangaistus on enintään vuosi vankeutta, sakkoa tai rikesakko.

Rikoslain 8 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan syyte katsotaan vanhentumisajan kulumisen katkaisevalla tavalla nostetuksi, kun syytettävälle on laillisesti annettu haaste tiedoksi tai häntä vastaan on hänen henkilökohtaisesti oikeudenkäynnissä läsnä ollessaan tehty rangaistusvaatimus.

Korkein oikeus on virkarikoksia koskevassa ratkaisukäytännössään ([KKO 2017:92](#), kohta 64) todennut usein katsotun, että lainkäytössä esimerkiksi rangaistusminimin alittaminen, vanhentuneesta rikoksesta tuomitseminen ja muut sen kaltaiset selvän säännöksen rikkomiset ovat johtuneet huolimattomuudesta, ellei virkamiehen säännösten vastaista menettelyä ole ollut aihetta pitää tietoisena toimintana. Tällöin virkamiehen menettely on saatettu tahallisuuden asemasta hahmottaa pikemminkin huolimattomuudeksi käsillä olleessa lain soveltamistilanteessa.

Käräjätuomari A on esitutkinnassa tunnustanut rikkoneensa virkavelvollisuutensa käsittelemällä syyteoikeudeltaan vanhentunutta rikosta pääkäsittelyssä ja tuominneensa vastaajan siitä ja muista rikoksista yhteiseen ehdottomaan vankeusrangaistukseen. A on kertonut, että työmäärä ja työtahti olivat tapahtuma-aikana poikkeuksellisen vaikeat. Hän on todennut, että tämä työtilanne on varmasti vaikuttanut huolimattomuuteen asiassa.

Mikään ei viittaa siihen, että A:n lainvastainen menettely olisi ollut tahallista. Johtopäätöksenäni on, että menetellessään kerrotuin tavoin A on huolimattomuudesta rikkonut rikoslain 40 luvun 10 §:ssä tarkoitetulla tavalla virkavelvollisuutensa.

Teon vähäisyyden arviointi

Asiassa on arvioitava, ylittääkö käräjätuomari A:n epäilty teko rikoslain 40 luvun 10 §:n tunnusmerkistössä säädetyn vähäisyyskynnyksen vai onko se tunnusmerkistössä mainitulla tavalla huomioon ottaen sen haitallisuus ja vahingollisuus ja muut tekoon liittyvät seikat kokonaisuutena arvostellen vähäinen.

Tuottamuksellista virkavelvollisuuden rikkomista koskevan tunnusmerkistön täytyminen edellyttää siis, että virkamies rikkoo säännöksessä mainituin tavoin virkavelvollisuutensa, eikä teko ole säännöksessä tarkoitettulla tavalla vähäinen. Tuottamuksellisten virkarikosten rangaistavuuden perusteita ja tarvetta pohdittiin virkarikoslainsäädännön uudistuksen yhteydessä. Hallituksen esityksessä ([HE 58/1988 vp](#), s. 19) on todettu muun ohella, ettei rangaistavuuden ulottaminen vähäisiin, lähinnä määrättyä menettelytapaa koskevien säännösten rikkomuksiin, joilla ei ole viran asianmukaisen hoidon tai yksityisten etujen kannalta mainittavampaa merkitystä, ole tarkoituksenmukaista. Lisäksi siinä on todettu (s. 65), ettei säännöksillä ole tarkoin määriteltävissä, milloin virkavelvollisuuden rikkomista voidaan pitää vähäisenä, ja että tämän arvioiminen jää syyttäväviranomaisen ja viime kädessä tuomioistuimen harkittavaksi.

Korkeimman oikeuden ratkaisukäytännössä tuottamuksellisen virkavelvollisuuden rikkomisen tunnusmerkistössä tarkoitettua virheellisen teon vähäisyyttä arvioitaessa on otettu huomioon teon tai laiminlyönnin haitallisuuden ja vahingollisuuden lisäksi muut siihen liittyvät seikat kuten teon tai laiminlyönnin osoittama virkamiehen huolimattomuuden aste tekohetken olosuhteissa ([KKO 2022:31](#) kohta 8 ja [KKO 2020:78](#) kohta 19).

A:n teon vähäisyyden puolesta puhuu se, että kyse on ollut huolimattomuudesta yhden syytekohtan syyteoikeuden vanhentumisen tarkistamisessa. Mikään asiassa ei viittaa siihen, että A olisi suhtautunut virkavelvollisuuksiinsa sinänsä välinpitämättömästi. Teon vähäisyyttä puoltaa myös se, että oikeudenkäynti käräjäoikeudessa ei ole ollut kokonaisuudessaan tarpeeton. Huumausaineen käyttörikoksen lisäksi vastaajaa oli syytetty kahdesta muusta rikoksesta, joiden syyteoikeus ei ollut vanhentunut. Vanhentuneesta rikoksesta tuomittu vastaajaa on kuultu käsillä olevassa asiassa esitutkinnassa asianomistajana. Hän ei ole esitutkinnassa esittänyt rangaistus- tai korvausvaatimuksia.

Asiassa haasteen antaminen käräjäoikeudessa oli viivästynyt siten, että se oli annettu vasta toukokuussa huumausaineen käyttörikoksen syyteoikeuden jo vanhennuttua. Tältä osin A:n menettelyä arvioitaessa merkityksellistä kuitenkin on, että esitutinnan perusteella hän oli ryhtynyt viipymättä haasteiden antamista valmisteleviin toimiin antaen käräjäsihteereille sitä koskevat ohjeet. Esitutkinnassa olevan selvityksen valossa haasteen antamisen valmistelun viipyminen vaikuttaa johtuneen tässä asiassa A:n menettelyn sijaan ensisijaisesti käräjäsihteerin tai

-sihteerien menettelystä. Heitä ei ole kuitenkaan ollut asiassa aihetta epäillä rikoksesta. Käräjäsihteerien menettelyllä ei nimittäin ole ollut lopulta merkitystä sen kannalta, että A oli myöhemmin haastetta antaessaan, pääkäsittelyä johtaessaan ja tuomiota antaessaan laiminlyönyt varmistua, ettei rikoksen syyteoikeus ole vanhentunut. A:n mahdollisuuksiin varmistua haasteiden antamisen valmistelun etenemisestä on vaikuttanut myös hänen ennakoimaton poissaolonsa ennen ensimmäistä suunniteltua pääkäsittelyä.

A:n teon vähäisyyttä vastaan puhuu kuitenkin voimakkaasti se, että syyteoikeudeltaan vanhentuneesta rikoksesta tuomitsemisessa virkavelvollisuuden rikkominen kohdistuu tuomarin tehtävän kannalta keskeiseen ja sisällöltään selkeään sääntelyyn. A on menetellyt lainvastaisesti käräjätuomarin tehtävien ydinalueella. Rangaistuksen tuomitseminen teosta, josta lain mukaan ei voi seurata rangaistusta, on lähtökohtaisesti vakava virhe, jonka ennakoitava seuraus on se, että rikoksesta tuomittu joutuu suorittamaan rangaistuksen. Virheen tekeminen tämänkaltaisen virkatoimen yhteydessä on omiaan heikentämään luottamusta lainkäytön asianmukaisuuteen ([KKO 2022:31](#), kohta 9).

Lisäksi asiassa teon vähäisyyttä vastaan puhuu erityisesti se, että syyttäjän rangaistusvaatimus oli pysynyt asiassa koko ajan samana. A:lla olisi ollut mahdollisuus käsittelyn useassa eri vaiheessa havaita vaivatta syyteoikeuden vanhentuminen. Kysymys ei ole ollut yllättävästä tai kiireellisestä arviointitilanteesta, jolloin menettelyn arvosteleminen huomaamattomuudesta tehdyksi virhearvioinniksi voisi helpommin tulla kysymykseen ([KKO 2017:92](#), kohta 65). Kyse on ollut varsin tavanomaisesta rikosnimikkeestä, eikä syyteoikeuden vanhentumiskysymykseen ole liittynyt mitään oikeudellista tulkinnanvaraisuutta.

A oli tuominnut vastaajan syyteoikeudeltaan vanhentuneesta huumausaineen käyttörikoksesta ja kahdesta muusta rikoksesta yhteiseen 45 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen. Tuomionsa perusteluissa A ei ole ottanut kantaa siihen, mikä merkitys huumausaineen käyttörikoksella on ollut tuomitun kokonaisrangaistuksen pituuteen. Esitutkinnassa A on todennut, että rangaistus on muodostunut pääosin kahdesta muusta rikoksesta ja huumausaineen käyttörikoksen osuus yhteisessä rangaistuksessa on käytännössä mitätön.

Kun korkein oikeus purki A:n virheellisen tuomion huumausaineen käyttörikoksen osalta ja palautti asian Pohjois-Karjalan käräjäoikeuteen rangaistuksen määräämiseksi, käräjäoikeus tuomitsi vastaajan 40 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen. Kyseinen vastaaja suoritti kuitenkin A:n virheellisesti tuomitseman 45 päivän vankeusrangaistuksen jo ennen tuomion purkamista. Esitutkinnassa saadun selvityksen perusteella hän suoritti vankilassa tosiasiaa kyseisestä 45 päivästä 2/3, eli 30 päivää (30.9.-29.10.2022). Samaa laskentatapaa käyttäen hänen olisi tullut suorittaa vankilassa käräjäoikeuden myöhemmin tuomitsemasta 40 päivästä 26 päivää. Vastaaja on näin ollen jälkikäteen arvioituna suorittanut vankilassa laskennallisena erotuksena olevan neljän päivän vankeusajan aiheettomasti.

Sinänsä sattumanvaraista on ollut se, että vastaaja on tapauksessa ehtinyt suorittaa A:n hänelle tuomitseman virheellisen vankeusrangaistuksen ennen korkeimman oikeuden purkupäätöstä ja kärjäoikeuden uutta tuomiota. Tämä ei kuitenkaan poista sitä tosiasiaa, että kärjätuomarin A:n menettelyn seurauksena vastaajalle aiheutui aiheetonta vapaudenmenetystä.

Kun kärjätuomari tuomitsee vastaajan ehdottomaan vankeusrangaistukseen, hän hoitaa vastuullista tuomarin tehtävää, jossa hän käyttää merkittävää, välittömästi henkilöön ja hänen perusoikeuksiinsa kohdistuvaa julkista valtaa. Oikeusturvasyistä tuomarilta on tällaisessa tilanteessa vaadittava erityistä huolellisuutta. Tuomittaessa vastaajan ehdottomaan vankeusrangaistukseen teosta, josta syyteoikeus on vanhentunut, kyse on viran asianmukaisen hoidon tai yksityisten etujen kannalta keskeisen menettelysäännöksen, mutta myös yhden keskeisimmin perus- ja ihmisoikeuden eli henkilökohtaisen vapauden loukkauksesta.

Esitutkinnassa A on tuonut esille, että yleensä syyttäjät haluavat tarkistaa haasteen tiedoksiantopäivän, jos syyteoikeus näyttää vanhentuneen, mutta tässä istunnossa sitä ei tapahtunut. Kärjätuomari kuitenkin vastaa antamansa tuomion lainmukaisuudesta. Asiassa syyttäjä oli nostanut syytteen kärjäoikeudessa hyvissä ajoin ennen syyteoikeuden vanhentumista eikä asiassa ole tullut ilmi mitään sellaista erityistä syytä, jonka vuoksi syyttäjän olisi tullut kiinnittää syyteoikeuden vanhentumiseen huomiota kärjäoikeuden pääkäsittelyssä. Haasteen antamisen ajankohta on ilmennyt kärjäoikeuden omista asiakirjoista, joiden tarkistaminen kuuluu ensisijaisesti asiaa käsittelevälle kärjätuomarille.

Vaille merkitystä ei voida jättää sitäkään, että vastaajalla ei ole ollut pääkäsittelyssä avustajaa. Korkein oikeus on todennut tuomarin velvollisuuden huolehtia rikosasian vastaajan oikeuksista korostuvan erityisesti silloin, kun vastaajalla ei ole avustajaa ([KKO 2020:78](#), kohta 24).

Yhteenvetona totean, että A on kerrotuin tavoin menetellyt selvästi vastoin sitä, mitä edellytetään tuomarinviran asianmukaiselta hoitamiselta. Asiaa kokonaisuutena arvostellen hänen menettelynsä voidaan etenkin siitä seuranneen aiheettoman vankeusrangaistuksen suorittamisen perusteella myös katsoa loukanneen yksityistä etua ja vaarantaneen luottamusta viranomaisen toiminnan asianmukaisuuteen siinä määrin, että tekoa ei voida pitää rikoslain 40 luvun 10 §:n tarkoittamalla tavalla vähäisenä.

Johtopäätökset ja toimenpiteet

Pyydän valtakunnansyyttäjälle osoittamassani kirjeessä valtakunnansyyttäjää ryhtymään toimenpiteisiin syytteen nostamiseksi tämän päätöksen mukaisesti A:ta vastaan rikoslain 40 luvun 10 §:ssä (604/2002) säädetystä tuottamuksellisesta virkavelvollisuuden rikkomisesta.

Asiassa on suoritettun esitutkinnan perusteella todennäköisiä syitä epäillä, että käräjätuomarina toiminut A on seuraavin tavoin huolimattomuudesta rikkonut virkatoiminnassa noudatettaviin säännöksiin ja määräyksiin perustuvan virkavelvollisuutensa:

Tuottamuksellinen virkavelvollisuuden rikkominen, 14.6–20.6.2022 Joensuu

Pohjois-Karjalan kärjäoikeuden käräjätuomari A on käräjätuomarin virkaa hoitaessaan huolimattomuudesta rikkonut virkatoiminnassa noudatettaviin säännöksiin perustuvan virkavelvollisuutensa käsitelleensä asian R 21/1589 pääkäsittelyssä 14.6.2022 syyteoikeudeltaan vanhentunutta rikosta ja tuomitessaan 20.6.2022 asiassa antamallaan kansliatuomiolla nro 22/13895 vastaajan syyteoikeudeltaan vanhentuneesta huumausaineen käyttör rikoksesta ja kahdesta muusta rikoksesta yhteiseen 45 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen.

Asiassa käräjätuomari A:n virkavelvollisuuksien sisältö on perustunut perustuslain oikeusvaltioperiaatetta koskevan 2 §:n 3 momentin, oikeusturvaa koskevan 21 §:n 1 momentin ja vastuuta virkatoimista koskevaan 118 §:n 1 momentin säännökseen, tuomarin velvollisuuksia koskevan tuomioistuinlain 9 luvun 1 §:n, syyteoikeuden vanhentumista koskevaan rikoslain 8 luvun 1 §:n 2 momentin 4 kohdan säännökseen sekä oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 6 luvun 5 §:n 2 momentin säännökseen.

A on tuominnut vastaajan rikoslain 50 luvun 2 a §:n mukaisesta huumausaineen käyttör rikoksesta, jonka syytteessä kuvattu tekoaika on ollut 30.3.-2.4.2020. Haaste oli annettu tiedoksi vastaajalle 2.6.2022, joten syyteoikeus oli rikoslain 8 luvun 1 §:n 2 momentin 4 kohdan nojalla ollut vanhentunut.

A on menetellyt lainvastaisesti käräjätuomarin tehtävien ydinalueella tuomitessaan vastaajan syyteoikeudeltaan vanhentuneesta rikoksesta ja muista rikoksista yhteiseen ehdottomaan vankeusrangaistukseen. Vastaaja on suorittanut A:n virheellisesti tuomitseman 45 päivän ehdottoman vankeusrangaistuksen ja ollut tuomion seurauksena vapautensa menettäneenä 30 päivää.

Kun korkein oikeus purki A:n virheellisen tuomion huumausaineen käyttör rikoksen osalta ja palautti asian kärjäoikeuteen rangaistuksen määräämiseksi, kärjäoikeus tuomitsi vastaajan jäljelle jääneistä rikoksista 40 päivän yhteiseen ehdottomaan vankeusrangaistukseen. Samaa laskentatapaa käyttäen (2/3 tuomion pituudesta) vastaajan olisi tullut suorittaa vankilassa kärjäoikeuden tuomitsemasta 40 päivästä 26 päivää. A:n virheellisen tuomion johdosta vastaaja on ollut siten aiheettomasti neljä päivää vapautensa menettäneenä.

Asiaan ei ole liittynyt oikeudellista tulkinnanvaraisuutta eikä kyse ole ollut kiireellisestä arviointitilanteesta, vaan syyteoikeuden vanhentuminen olisi ollut tuomarilta edellytettävää huolellisuutta noudattaen vaikeuksitta havaittavissa. A ei ollut havainnut huumausaineen käyttör rikosta

koskevan syyteoikeuden vanhentumista antaessaan haastetta, johtaessaan pääkäsittelyä tai antaessaan kansliatuomiota.

Edellä mainituista syistä johtuen teko ei ole sen haitallisuus ja vahingollisuus ja muut tekoon liittyvät seikat huomioon ottaen kokonaisuutena arvostellen vähäinen.

Asiassa ei ole tullut ilmi sellaisia A:n menettelyn moitittavuutta vähentäviä tai muita seikkoja, joiden vuoksi asiassa ei olisi aihetta syytteen nostamiseen.

Lähetän tämän päätökseni käräjätuomari A:lle sekä tiedoksi Pohjois-Karjalan kärjäoikeuden laamannille, Itä-Suomen hovioikeuden presidentille ja esitutkinnassa asianomistajana kuullulle.

Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti.

Apulaisoikeuskansleri

Mikko Puumalainen

Esittelijäneuvos

Juho Lehtimäki